നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി.ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

കെ. കറുപ്പരാജ്

v.

എം. ഗണേശൻ

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 6014-6015/2021)

2021 ഒക്ടോബർ 04

[ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ.ഷാ, ജസ്റ്റിസ് എ.എസ്.ബൊപ്പണ്ണ]

നിർദ്ദിഷ്ട/പ്രത്യേക നിർവഹണം - അന്യായവാദി സമർപ്പിച്ച കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവ്വഹണത്തിനായുള്ള സ്യൂട്ട് തള്ളി - ആദ്യ അപ്പീൽ, ഹൈക്കോടതി അനുവദിച്ചു - വിധിച്ചു: നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനുള്ള വിധി ലഭിക്കാൻ, അന്യായവാദി തന്റെ സന്നദ്ധത തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട് - തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ച്, അന്യായത്തിലെ വാദങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, അന്യായവാദിക്ക് സന്നദ്ധതയില്ലായിരുന്നു എന്ന വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ന്യായമാണ് - നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനുള്ള വിധിക്ക് അന്യായവാദിക്ക് അർഹതയില്ല - അപവദിത വിധിന്യായം റദ്ദാക്കുന്നു - വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധി പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു - സിവിൽ നടപടി ചട്ടം, 1908.

സിവിൽ നടപടി ചട്ടം, 1908 - വകുപ്പ് 96, ഉത്തരവ് XLI, ചട്ടം 31; ഉത്തരവ് VI, ചട്ടം 17 – ആദ്യ അപ്പീൽ – തീർപ്പാക്കൽ – വിധിച്ചു: സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് വേണം ആദ്യ അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കാൻ - അന്യായം ഭേദഗതി

ചെയ്യാതെ സത്യവാങ്മൂലത്തെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നത് നിയമപരമായി അനുവദനീയമല്ല - ഈ കേസിൽ, ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവ് XLI ഉം വകുപ്പ് 96 ഉം പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽ വളരെ നിസ്സാരവും അശ്രദ്ധവുമായ രീതിയിലാണ് തീർപ്പാക്കിയത്.

അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1.1 സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് XLI ഉം വകുപ്പ് 96 ഉം പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി വളരെ നിസ്സാരവും അശ്രദ്ധവുമായ രീതിയിലാണ് തീർപ്പാക്കിയത്. ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31 അനുസരിച്ച് പരിഗണനാ വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാത്തത് കൂടാതെ, ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ലഭിക്കുന്ന അധികാരങ്ങൾ പോലും വിനിയോഗിച്ചിട്ടില്ല. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഹൈക്കോടതി രേഖകളിലെ മുഴുവൻ തെളിവുകളും പുനരിശോധിക്കുകയോ, വിചാരണ കോടതിക്ക് മുന്നിൽ ഉന്നയിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേക കണ്ടെത്തലുകൾ നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ അന്യായവാദിയുടെ വാദം അനുസരിച്ച്, മുഴുവൻ വിലയും നൽകി ആധാരം എഴുതുന്ന സമയത്ത്, വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച് വസ്തു കൈമാറേണ്ടത് എതിർകക്ഷിയുടെ/അപ്പീൽവാദിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമായിരുന്നു. അന്യായവാദി അയച്ച സ്യൂട്ട് നോട്ടീസിലും, വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച ശേഷം മുഴുവൻ തുകയും വാങ്ങി ആധാരം എഴുതാൻ എതിർകക്ഷിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. കേസിലെ വാദങ്ങളും രേഖകളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാനോ, അതേപടി സ്വീകരിക്കാനോ അന്യായവാദി ഒരിക്കലും തയ്യാറായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച് വസ്തു കൈമാറണമെന്ന് അന്യായവാദി നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, കേസ് രേഖകളെയും തെളിവുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി, വിചാരണ കോടതി

'സന്നദ്ധത' എന്ന വിഷയം അന്യായവാദിക്ക് എതിരായി വിധിച്ചു. എന്നാൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ അന്യായവാദി ഒരു സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചു. വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ ആണെങ്കിൽ പോലും വസ്തുവിന്റെ ആധാരം എഴുതാൻ താൻ ഇപ്പോൾ തയ്യാറാണെന്ന് അതിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ സത്യവാങ്മൂലത്തെ ആശ്രയിച്ച്, ഹൈക്കോടതി, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ അന്യായവാദി ഇപ്പോൾ തയ്യാറായെന്ന് കണക്കാക്കുകയും തുടർന്ന്, അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനായി സ്യൂട്ട് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയായ ഹൈക്കോടതി സത്യവാങ്മൂലത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് സ്വീകരിച്ച നടപടി, നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. കാരണം, സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് VI ചട്ടം 17 അനുസരിച്ച്, അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാത്ത സ്ഥിതിയിലാണ് ഹൈക്കോടതി സത്യവാങ്മൂലം രേഖപ്പെടുത്തിയതും അതിൽ ആശ്രയിച്ചതും. ഇത്തരം നടപടിക്രമങ്ങൾ നിയമപ്രകാരമുള്ളതല്ല. ആദ്യ അപ്പീലുകൾ സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് വേണം തീർപ്പാക്കാൻ. ഹൈക്കോടതി ആശ്രയിച്ച അന്യായവാദി ഫയൽ ചെയ്ത സത്യവാങ്മൂലം, അന്യായത്തിലെ വാദപ്രതിവാദ രേഖകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാനും ആധാരം എഴുതാനും താൻ തയ്യാറാണെന്ന് അന്യായവാദി അന്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച്, സമാധാനപരമായി വസ്തു കൈമാറണമെന്നും ആധാരം എഴുതണം എന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യം. സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് VI ചട്ടം 17 പ്രകാരം, അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അന്യായവാദി ഒരു അപേക്ഷ നൽകണമെന്നതാണ് ശരിയായ നടപടിക്രമം. വകുപ്പ് 96-ഉം ഉത്തരവ് XLI-ഉം പ്രകാരം ആദ്യ അപ്പീലിൽ ഇത് അനുവദനീയമായിരുന്നെങ്കിൽപ്പോലും, ഈ നടപടിക്രമം പാലിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ,

അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യാതെ സത്യവാങ്മൂലത്തെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നത് നിയമപരമായി അനുവദനീയമല്ല. അതുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച ഈ നടപടി അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അന്യായത്തിലെ വസ്തുതകളും രേഖകളും വിശദമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം, വിചാരണ കോടതി അന്യായവാദിയുടെ സന്നദ്ധതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചു.വിചാരണ കോടതിയുടെ ഈ വിധി തീർത്തും ന്യായമാണ്. വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാനോ ആധാരം എഴുതാനോ അന്യായവാദി തയ്യാറായിരുന്നില്ല. വിചാരണ കോടതി 'സന്നദ്ധത' എന്ന വിഷയത്തിൽ അന്യായവാദിക്ക് എതിരായി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചതിന് ശേഷമാണ്, ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെ ആദ്യമായി വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ താൻ തയ്യാറാണെന്ന് അന്യായവാദി അറിയിച്ചത്. കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള വിധി ലഭിക്കാൻ, അന്യായവാദി താൻ 'സന്നദ്ധനാണെന്ന്' തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അന്യായവാദിക്ക് സന്നദ്ധതയില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള വിധിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് അർഹതയില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വിചാരണ കോടതി നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചത് ന്യായമാണ്. [ഖണ്ഡികകൾ 6,8]

ബി.വി. നാഗേഷും മറ്റുള്ളവരും v. എച്ച്.വി. ശ്രീനിവാസ മൂർത്തി (2010) 13 SCC 530 : [2010] 11 SCR 784; എച്ച്. സിദ്ദിഖി (മരണപ്പെട്ടയാളുടെ നിയമപരമായ അവകാശികൾ) v. എ. രാമലിംഗം (2011) 4 SCC 240 : [2011] 5 SCR 587; സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും v. എംസൺസ് ഇൻറർനാഷണൽ ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും (2011) 12 SCC 174 : [2011] 10 SCR 436; മധുകറും മറ്റുള്ളവരും v. സംഗ്രാമും മറ്റുള്ളവരും (2001) 4

SCC 756 : [2001] 3 SCR 138; എച്ച്.കെ.എൻ. സ്വാമി v. ഇർഷാദ് ബാസിത് (മരണപ്പെട്ടയാളുടെ നിയമപരമായ അവകാശികൾ) (2005) 10 SCC 243; ജഗന്നാഥ് v. അരുളപ്പയും മറ്റുള്ളവരും (2005) 12 SCC 303 – ആശ്രയിച്ചു.

1.2 ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും ശരിവെക്കുന്നതിന്, വിചാരണ കോടതി ഉത്തരവിട്ടപ്രകാരം, എതിർകക്ഷി 18% പലിശ സഹിതം ഭാഗിക വിൽപ്പനത്തുക തിരികെ നൽകാത്തത് ഒരു കാരണമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം/ഡിക്രി നടപ്പിലാക്കാൻ അന്യായവാദിക്ക് ഒരു വിധിനടത്തുനടപടി (എക്സിക്യൂഷൻ) ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യാമായിരുന്നു. കൂടാതെ, ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ എതിർകക്ഷിയായ അപ്പീൽവാദി കരാർ ഒപ്പിട്ട തീയതി മുതൽ തുക തിരികെ നൽകുന്ന തീയതി വരെ 18% പലിശ സഹിതം 3,60,001/- രൂപ ഇന്നുമുതൽ എട്ട് ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ തിരികെ നൽകണം. മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ കേസ് നമ്പർ 94/2010-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം, വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 10,11]

കേസ് നിയമ സൂചിക

[2010] 11 SCR 784	ഖണ്ഡിക 3.6	ആശ്രയിച്ചു
[2011] 5 SCR 587	ഖണ്ഡിക 3.6	ആശ്രയിച്ചു
[2011] 10 SCR 436	ഖണ്ഡിക 3.6	ആശ്രയിച്ചു
[2001] 3 SCR 138	ഖണ്ഡിക 6.2	ആശ്രയിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2021 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6014-6015

2010-ലെ അപ്പീൽ സൂട്ട് നമ്പർ 94, 2019-ലെ റിവ്യൂ ആപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 71 എന്നീ കേസുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി 27.11.2017 ലും 06.01.2020 ലും പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

രത്നാകര ദാഷ്, സീനിയർ. അഡ്വ. എസ്. തനഞ്ജയൻ, ശ്രീമതി പ്രോമില, ശ്രീമതി ഐനാ, ശ്രീമതി ജസ്വന്തി - അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി.

നവനീതി പ്രസാദ് സിംഗ്, സീനിയർ. അഡ്വ. പി. വി. യോഗേശ്വരൻ, ആശിഷ് കുമാർ ഉപാധ്യായ, വൈ. ലോകേഷ്, വി. കീർത്തന, പങ്കജ് അഗർവാൾ, ഇന്ദിര ഭക്കർ - എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ

1. 2010-ലെ അപ്പീൽ കേസ് നമ്പർ 94-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി 27.11.2017 ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അതൃപ്തനാണ് ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ എതിർകക്ഷി. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നടത്തിപ്പിനു വേണ്ടി ഫയൽ ചെയ്ത സൂട്ട് തള്ളിക്കൊണ്ട് വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെതിരെ, ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ എതിർകക്ഷി 2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6014 ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

1.1 അപ്പീൽ സൂട്ട് നമ്പർ 94/2010-ലെ റിവ്യൂ ആപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 71/2019 തള്ളിക്കൊണ്ട് 06.01.2020 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അതൃപ്തനായ എതിർകക്ഷി, റിവ്യൂ അപേക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ, 2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6015 സമർപ്പിച്ചു.

2.അപ്പീലുകളിലേക്ക് നയിച്ച വസ്തുതകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

2.1 കോയമ്പത്തൂരിലെ കാസ്പയിലുള്ള ഒരു വസ്തു വിൽക്കുന്നതിനായി, അന്യായക്കാരനും എതിർകക്ഷിയും തമ്മിൽ ഒരു വിൽപ്പന കരാറുണ്ടാക്കി. 16.20 ലക്ഷം രൂപയ്ക്കാണ് എതിർകക്ഷി വസ്തു അന്യായവാദിക്ക് വിൽക്കാൻ സമ്മതിച്ചത്. കരാർ ഒപ്പിട്ട സമയത്ത് 3,60,001 രൂപ അഡ്വാൻസായി നൽകിയിരുന്നു. കരാറിൽ ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലൊന്ന്, ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ ഉടമയായ എതിർകക്ഷി, വസ്തുവിലെ വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച ശേഷം, ബാക്കി തുക വാങ്ങി വിൽപ്പന കരാർ അല്ലെങ്കിൽ തീറാധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം എന്നതായിരുന്നു. തുടർന്ന്, 2006 ജൂലൈ 1-ന് അന്യായവാദി എതിർകക്ഷിക്ക് ഒരു ലീഗൽ നോട്ടീസ് അയച്ചു. വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച്, ബാക്കി തുക വാങ്ങി വിൽപ്പന കരാർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്ന് നോട്ടീസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

2.2 ഇതിനുശേഷം, കരാർ നടപ്പാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് അന്യായവാദി കീഴ്ക്കോടതിയിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. കരാറിന്റെ ഭാഗമായി തന്റെ എല്ലാ കടമകളും നിർവഹിക്കാൻ താൻ തയ്യാറായിരുന്നുവെന്ന് അന്യായവാദി വാദിച്ചു. എന്നാൽ, എതിർകക്ഷി വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിക്കുകയോ വിൽപ്പന കരാർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ട് വരികയോ ചെയ്തില്ല. അതിനാൽ, വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച് കരാർ പ്രകാരം തീറാധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് പൂർത്തിയാക്കാൻ എതിർകക്ഷിയോട് ആവശ്യപ്പെടണമെന്ന്

അന്യായത്തിൽ ബോധിപ്പിച്ചു. തന്റെ സേവിങ്സ് അക്കൗണ്ടിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് കരാറിലെ തന്റെ ഭാഗം നിറവേറ്റാൻ താൻ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നുവെന്ന് അന്യായവാദി കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, എതിർകക്ഷി രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് കേസിനെ എതിർത്തു. കരാറിലെ തന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട ഭാഗം അല്ലെങ്കിൽ കടമ നിറവേറ്റാനുള്ള അന്യായവാദിയുടെ പ്രാപ്തിയും സന്നദ്ധതയും എതിർകക്ഷി പ്രത്യേകമായി നിഷേധിച്ചു. വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച കാര്യം അന്യായവാദിക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും, എന്നിട്ടും ബാക്കി തുക നൽകാൻ അയാൾ തയ്യാറായില്ലെന്നും എതിർകക്ഷി വാദിച്ചു. ഇത് പരിഗണിച്ച്, കീഴ്ക്കോടതി താഴെ പറയുന്ന വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു:

> "1. അന്യായവാദിക്ക് കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നടത്തിപ്പിന് അർഹതയുണ്ടോ?
>
> 2. വസ്തു വാങ്ങാൻ അന്യായവാദിക്ക് പ്രാപ്തിയുണ്ടായിരുന്നോ? അതിനുള്ള താൽപര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നോ?
>
> 3. എന്ത് സഹായമാണ് അല്ലെങ്കിൽ പരിഹാരമാണ് കോടതി നൽകേണ്ടത്?"

2.3 ഈ കേസിൽ, ഇരുപക്ഷവും രേഖാമൂലവും വാക്കാലുള്ളതുമായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കി. തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചും അന്യായത്തിലെ വാദങ്ങൾ പരിഗണിച്ചും കീഴ്ക്കോടതി ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. അന്യായവാദിക്ക് വസ്തു വാങ്ങാനുള്ള ശേഷി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി, അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയം അയാൾക്ക് അനുകൂലമായി വിധിച്ചു. എന്നാൽ, വിൽപ്പന രേഖകൾ ഉടൻ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് പൂർത്തിയാക്കാൻ അന്യായവാദിക്ക് താൽപര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും കോടതി

വിലയിരുത്തി. അതിനാൽ, താൽപര്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അന്യായവാദിക്ക് എതിരായി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. വിചാരണ കോടതി കണ്ടെത്തിയത്, വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ചെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണ്. എന്നാൽ, വാടകക്കാരോടുകൂടി വസ്തു വാങ്ങാൻ അന്യായവാദിക്ക് താൽപര്യമില്ലായിരുന്നുവെന്നും, ഹർജിയിൽ അത്തരമൊരു ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കോടതി അന്യായവാദിക്ക് എതിരായി വിധി പറഞ്ഞു. വസ്തുവിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ അത് വാങ്ങാൻ അന്യായവാദി തയ്യാറായില്ല എന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ, വാടകക്കാരോടുകൂടി വസ്തു വാങ്ങാൻ അന്യായവാദിക്ക് ഒട്ടും താൽപര്യമില്ലായിരുന്നുവെന്ന് തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരണ കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. തത്ഫലമായി, കീഴ്കോടതി കേസ് തള്ളുകയും കരാർ നടപ്പാക്കാനുള്ള ഉത്തരവ് നൽകാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, എതിർകക്ഷി, കരാർ തീയതി മുതൽ പണം തിരികെ നൽകുന്ന തീയതി വരെ 18% പലിശ സഹിതം 3,60,001 രൂപ രണ്ട് മാസത്തിനകം അന്യായവാദിക്ക് തിരികെ നൽകണമെന്ന് ഉത്തരവിട്ടു. ഈ തുക അന്യായവാദിക്ക് ലഭിക്കുന്നതുവരെ വസ്തുവിന്മേൽ ഒരു ചാർജ് ഈടാക്കാനും കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു.

2.4 കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം തള്ളിക്കൊണ്ട് വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അതൃപ്തനായ അന്യായവാദി, ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. ഹൈക്കോടതിയിൽ അന്യായവാദി നൽകിയ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ, ആദ്യമായി, വാടകക്കാരോടുകൂടി വസ്തു വാങ്ങാൻ താൻ തയ്യാറാണെന്ന് അന്യായവാദി അറിയിച്ചു. ഇത് പരിഗണിച്ച്, ഹൈക്കോടതി വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കി. മുഴുവൻ തെളിവുകളും വീണ്ടും പരിശോധിക്കുകയോ,

തീരുമാനങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെയാണ് ഹൈക്കോടതി ഈ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പുറപ്പെടുവിച്ചത്. അങ്ങനെ, വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും കരാർ നടപ്പാക്കാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു.

2.5 ഹൈക്കോടതി, ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ, അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നടത്തിപ്പിന് വിധിച്ചു കൊണ്ടും പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അതൃപ്തനായ ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ എതിർകക്ഷി, 2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6014 ഫയൽ ചെയ്തു. ഈ അപവദിത വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനും ശേഷം, എതിർകക്ഷി ഹൈക്കോടതിയിൽ പുനഃപരിശോധനയ്ക്കുള്ള ഒരു അപേക്ഷ നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ, ഹൈക്കോടതി അത് തള്ളി. ഈ വിധി ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷി നിലവിലെ വിഷയമായ 2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 6015 ഫയൽ ചെയ്തു.

3. അപ്പീൽവാദി/എതിർകക്ഷിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ.രത്നാകർ ദാഷ് ശക്തമായി വാദിച്ചത്, ഈ കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നടത്തിപ്പ് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള അപ്പീൽ അനുവദിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ഗുരുതരമായ പിഴവ് സംഭവിച്ചു എന്നാണ്.

3.1 അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിച്ചത്, ആദ്യ അപ്പീൽകോടതി എന്ന നിലയിൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും നിലനിൽക്കില്ല എന്നാണ്. ഹൈക്കോടതി,ഒരു അപ്പീൽ

കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി, പ്രത്യേകിച്ച്, സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 96, ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. കേസിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ ഹൈക്കോടതി വീണ്ടും പരിശോധിക്കുകയോ ചർച്ച ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. കീഴ്ക്കോടതി തയ്യാറാക്കിയ വിഷയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാതെ, ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ അംഗീകരിക്കുകയും നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനായി സ്യൂട്ട് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് നിയമപരമായി ശരിയല്ലെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

3.2 അന്യായവാദിയുടെ സന്നദ്ധതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ ഹൈക്കോടതി പുനഃപരിശോധിച്ചില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. കീഴ്ക്കോടതി ഈ വിഷയം വിശദമായി പരിഗണിക്കുകയും അന്യായവാദിക്ക് എതിരായി വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

3.3 ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അന്യായക്കാരനായ എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച സത്യവാങ്മൂലത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചതിൽ പിഴവ് സംഭവിച്ചതായി വാദിക്കുന്നു. സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ, ആദ്യമായിട്ടാണ് അന്യായവാദി വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അറിയിച്ചത്. ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച ഈ സമീപനം പൂർണ്ണമായും നിയമപ്രകാരം നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും വാദിച്ചു.

3.4 പ്രാഥമികാവകാശവാദത്തിൽ അന്യായവാദി വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ തയ്യാറാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ ആദ്യമായി അത്തരമൊരു അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുകയും

ഹൈക്കോടതി ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഇതിന് അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ തയ്യാറാണെന്ന അന്യായവാദിയുടെ സത്യവാങ്മൂലം പ്രാഥമികാവകാശവാദങ്ങൾക്കും കീഴ്ക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾക്കും വിരുദ്ധമാണെന്ന് സമർപ്പിച്ചു.

3.5 അന്യായവാദിയുടെ വാദം അനുസരിച്ച്, വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച്,ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് വസ്തു കൈമാറേണ്ടത് എതിർകക്ഷിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമായിരുന്നുവെന്നും അന്യായത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ പ്രാഥമികാവകാശവാദത്തിൽ അന്യായവാദി വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെന്നും അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, അന്യായവാദിക്ക് പിന്നീട് വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ തയ്യാറാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും, ആദ്യമായി ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഒരു സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെ അത്തരമൊരു വാദം ഉന്നയിച്ചത് ശരിയല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

3.6 അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അന്യായവാദിക്ക് അനുമതി നൽകാതെ, സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാട് മാറ്റാൻ ഹൈക്കോടതി അനുവദിച്ചത് സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്നും നിയമപ്രകാരമല്ലെന്നും സമർപ്പിച്ചു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടും, **ബി.വി. നാഗേഷ് & മറ്റുള്ളവർ v. എച്ച്.വി. ശ്രീനിവാസ മൂർത്തി (2010) 13 SCC 530, എച്ച്. സിദ്ദിഖി (മരണപ്പെട്ടയാളുടെ നിയമപരമായ അവകാശികൾ) v. എ. രാമലിംഗം (2011) 4 SCC 240, സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ്**

ഇന്ത്യ & മറ്റുള്ളവർ v. എംസൺസ് ഇൻറർനാഷണൽ ലിമിറ്റഡ് & മറ്റുള്ളവർ (2011) 12 SCC 174 തുടങ്ങിയ ഈ കോടതിയുടെ മുൻകാല വിധികൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടും, നിലവിലെ അപ്പീൽ അനുവദിക്കാനും, ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ട് കേസ് തള്ളാനും അപ്പീൽവാദികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു:

4 ഇപ്പോഴത്തെ ഈ അപ്പീലിനെ, ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ അന്യായക്കാരനായ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. നവനീതി പ്രസാദ് സിംഗ് ശക്തമായി എതിർത്തു.

4.1 വിൽപ്പനക്കരാറിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച്, വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച്, ബാക്കി തുക കൈപ്പറ്റിയ ശേഷം ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് വസ്തു കൈമാറേണ്ടത് എതിർകക്ഷിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണെന്നാണ് അന്യായക്കാരനായ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. നവനീതി പ്രസാദ് സിംഗ് ശക്തമായി വാദിച്ചത്. ഈ കേസിൽ, എതിർകക്ഷി വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിക്കേണ്ട തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റിയില്ല എന്നത് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, ഈ കേസ് അനുവദിക്കുകയും നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് കരാറിലെ തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ട എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് ഒരു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിന് തുല്യമാവുമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

4.2 16.20 ലക്ഷം രൂപയുടെ മൊത്തം വിൽപ്പനത്തുകയിൽ, എതിർകക്ഷി കരാർ ഒപ്പിട്ടപ്പോൾ 3,60,001 രൂപ മാത്രമാണ് നൽകിയത് എന്ന് സമർപ്പിച്ചു. പിന്നീട് വിചാരണ കോടതി, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ ആധാരം എഴുതാൻ അല്ലെങ്കിൽ വില്പനയ്ക്ക് മുൻപ്

വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ അന്യായവാദി തയ്യാറായില്ലെന്ന് വിധിച്ചപ്പോൾ, എതിർകക്ഷി, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെയാണെങ്കിൽ പോലും വസ്തു വാങ്ങാൻ താൻ തയ്യാറാണെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിയിൽ സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചത് ശരിയായ നടപടിയാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, എതിർകക്ഷിയുടെ ഈ സത്യവാങ്മൂലം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി നീതി നടപ്പാക്കി. വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിക്കാത്തതിലൂടെ എതിർകക്ഷി വരുത്തിയ തെറ്റിന്റെ ആനുകൂല്യം അയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഇത് ഉറപ്പാക്കുന്നു.

4.3 കൂടാതെ, വിചാരണ കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശമുണ്ടായിട്ടും, എതിർകക്ഷി കരാറിന്റെ ഭാഗമായി ലഭിച്ച 3,60,001/- രൂപയും 18% പലിശയും അന്യായവാദിക്ക് തിരികെ നൽകിയിട്ടില്ലെന്നാണ് അന്യായക്കാരായ എതിർകക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്. പകരം, ഈ കേസിൽ സാങ്കേതികപരമായ കാര്യങ്ങൾ അന്യായവാദിക്ക് തടസ്സമാകരുത് എന്നും, അതിനാൽ, സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് VI ചട്ടം 17 പ്രകാരം അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ ഹൈക്കോടതി അനുമതി നൽകണമെന്നും പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു.

4.4 ഒരു ബദൽ നിർദ്ദേശമായി പറയുന്നത്, വിചാരണ കോടതി രൂപപ്പെടുത്തിയ വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാതെ ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്ന് ഈ കോടതിക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, കേസ് ഹൈക്കോടതിക്ക് തിരികെ അയക്കണം എന്നാണ്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31 അനുസരിച്ച്, ഹൈക്കോടതി പുതിയ വിഷയങ്ങൾ

രൂപീകരിച്ച് കേസ് വീണ്ടും പരിഗണിക്കുകയും തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവെച്ചുകൊണ്ട്, നിലവിലെ അപ്പീൽ തള്ളണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

5. കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദം വിശദമായി കേട്ടു.

6. ഈ കേസിൽ, ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ അന്യായവാദി കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനായി ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ച വിചാരണ കോടതി, കരാർ നടപ്പാക്കാൻ അന്യായവാദി തയ്യാറായിരുന്നു എന്ന് കണ്ടെത്തി. എന്നാൽ, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ അന്യായവാദി തയ്യാറല്ല എന്ന കാരണത്താൽ, കോടതി നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല. അതിനാൽ, അന്യായവാദിയുടെ 'സന്നദ്ധത'യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ കോടതി അയാൾക്ക് എതിരായി വിധിച്ചു. ഈ വിധി ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് വകുപ്പ് 96, ഉത്തരവ് XLI പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും, വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധി റദ്ദാക്കി, നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള കേസ് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31 പൂർണ്ണമായും പാലിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുമ്പോൾ, ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31 ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ, ഹൈക്കോടതി പരിഗണനാ വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടില്ല. ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയായ ഹൈക്കോടതി, ഈ വിഷയങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല. ആദ്യ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുമ്പോൾ തെളിവുകൾ വീണ്ടും വിലയിരുത്തിയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന രേഖകളുമില്ല. കൂടാതെ, സിവിൽ

നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31, വകുപ്പ് 96 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി വളരെ നിസ്സാരവും അശ്രദ്ധവുമായ രീതിയിലാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തതെന്ന് തോന്നുന്നു. ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31 അനുസരിച്ച് പരിഗണനാ വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാത്തത് കൂടാതെ, ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ലഭിക്കുന്ന അധികാരങ്ങൾ പോലും വിനിയോഗിച്ചിട്ടില്ല. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഹൈക്കോടതി രേഖകളിലെ മുഴുവൻ തെളിവുകളും പുനരിശോധിക്കുകയോ, വിചാരണ കോടതിക്ക് മുന്നിൽ ഉന്നയിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേക കണ്ടെത്തലുകൾ നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

6.1 ഒരു അപ്പീൽ കോടതി സി.പി.സി. വകുപ്പ് 96 പ്രകാരം ഒരു കേസ് തീർപ്പാക്കുമ്പോൾ, പരിഗണനാ വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുകയും, വസ്തുതകളും നിയമപരമായ വശങ്ങളും പരിഗണിച്ച്, കൃത്യമായ ചർച്ചകളും കാരണങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തുകയും വേണമെന്ന് **ബി.വി. നാഗേഷും മറ്റൊരാളും (മേൽപരാമർശം)** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. സി.പി.സി. ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31 പ്രകാരം പരിഗണനാ വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാതെ ഒരു കേസ് തീർപ്പാക്കാൻ ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് കഴിയില്ലെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി. വിധിന്യായത്തിലെ 3-ഉം 4-ഉം ഖണ്ഡികകളിൽ കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണവും വിധിയും താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

> "3. ഒരു അപ്പീൽ കോടതി അല്ലെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതി ഒരു ആദ്യ അപ്പീൽ എങ്ങനെ തീർപ്പാക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി പല വിധിന്യായങ്ങളിലും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് 41, ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ വിധികൾക്കെതിരെയുള്ള അപ്പീലുകളെക്കുറിച്ചാണ്

പറയുന്നത്. ഇതിലെ വിവിധ ചട്ടങ്ങളിൽ, ചട്ടം 31 അനുസരിച്ച് ഒരു അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർബന്ധമായും ഉണ്ടായിരിക്കണം:

(എ) പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ,

(ബി) ആ വിഷയങ്ങളിലെ തീരുമാനം/വിധി.

(സി) ആ തീരുമാനത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ

(ഡി) കിഴ്ക്കോടതിയുടെ ഡിക്രി റദ്ദാക്കുകയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് അർഹതപ്പെട്ട നിവൃത്തി അല്ലെങ്കിൽ ആശ്വാസം.

4. അപ്പീൽ കോടതിക്ക് കീഴ്ക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ റദ്ദാക്കാനോ ശരിവെക്കാനോ ഉള്ള അധികാരമുണ്ട്. ആദ്യ അപ്പീൽ എന്നത് കക്ഷികളുടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട അവകാശമാണ്. നിയമം മൂലം തടസ്സപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, വസ്തുതാ പ്രശ്നത്തിന്റെയും നിയമ പ്രശ്നത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് മുഴുവൻ വീണ്ടും പരിഗണിക്കാൻ ഇതിലൂടെ സാധിക്കും. അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ, കേസിന്റെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും കക്ഷികൾ ഉന്നയിച്ച എല്ലാ വാദങ്ങളിലും കൃത്യമായ ബോധ്യത്തോടെ കാരണങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള കണ്ടെത്തലുകളും രേഖപ്പെടുത്തണം. ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ, എല്ലാ വിഷയങ്ങളും കക്ഷികൾ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളും പരിശോധിക്കേണ്ടത് ഹൈക്കോടതിയുടെ

കടമയായിരുന്നു. ആദ്യ അപ്പീൽ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട അവകാശമാണ്, അതിൽ നിയമപരവും വസ്തുതാപരവുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ ഭാഗം വാദിക്കാൻ കക്ഷികൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. ആദ്യ അപ്പീലിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിയമപരവും വസ്തുതാപരവുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഗണിക്കുകയും, കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് കാരണങ്ങൾ നൽകി വിധി പറയുകയും വേണം. (വിശദാംശങ്ങൾക്ക്: സന്തോഷ് ഹസാരി v. പുരുഷോത്തം തിവാരി [(2001) 3 SCC 179], SCC p. 188, ഖണ്ഡിക 15, മധുകർ v. സംഗ്രാം [(2001) 4 SCC 756] , SCC p. 758, ഖണ്ഡിക 5 എന്നിവ നോക്കുക.)"

6.2 **എമ്സൺസ് ഇന്റർനാഷണൽ ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും (മേൽപരാമർശം)** കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ, അപ്പീൽ കോടതിക്ക് സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 96 പ്രകാരം ലഭിക്കുന്ന അധികാരങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയും പരിധിയും കോടതി പരിശോധിച്ചു. **മധുകറും മറ്റുള്ളവരും V. സംഗ്രാമും മറ്റുള്ളവരും (2001) 4 SCC 756; എച്ച്.കെ.എൻ. സ്വാമി v. ഇർഷാദ് ബാസിത് (മരിച്ചയാളുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു) (2005) 10 SCC 243, ജഗന്നാഥ് v. അരുളപ്പയും മറ്റൊരാളും (2005) 12 SCC 303** എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധികൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ, കക്ഷികൾ ഹാജരാക്കിയ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും തെളിവുകളും വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടത് അപ്പീൽ കോടതിയുടെ കടമയാണെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

6.3 **എച്ച്. സിദ്ദിഖി (പരേതൻ) നിയമപരമായ അവകാശികളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു (മേൽപരാമർശം)** കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ, 21-ാം ഖണ്ഡികയിൽ താഴെ പറയുന്ന

കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യ:

> **"21.** നിയമത്തിലെ ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരു അപ്പീൽ കോടതി എങ്ങനെയാണ് കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടതെന്നും തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളാണ്. ഈ വ്യവസ്ഥകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രത്യേക കാര്യങ്ങളും കോടതി പരിഗണിക്കണം. അതിനാൽ, ഒരു അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം കാണുമ്പോൾ, ആ കോടതി വസ്തുതകളും തെളിവുകളും ശരിയായ രീതിയിൽ വിലയിരുത്തി എന്നും, രേഖകൾ പരിഗണിച്ച് കൃത്യമായ ബോധ്യത്തോടെയാണ് തീരുമാനമെടുത്തതെന്നും വ്യക്തമാകണം. കേസിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ വശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതി സ്വതന്ത്രമായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ നടത്തുകയും, അതിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് വ്യക്തവും ബോധ്യപ്പെടുന്നതുമായ അടിത്തറയുണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ അത് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചതിന് തുല്യമാകും. കക്ഷികളുടെ തെളിവുകൾ സ്വതന്ത്രമായി വിലയിരുത്തുന്നതും, വിധിതീർപ്പിനായി ഉയർന്നുവരുന്ന പ്രസക്തമായ വിഷയങ്ങളും, ആ വിഷയങ്ങളിൽ തെളിവുകൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യവും അപ്പീൽ കോടതി നിർബന്ധമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഒരു കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ അന്തിമ കോടതി എന്ന നിലയിൽ, ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം വെറുതെ അംഗീകരിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്. മറിച്ച്, ഓരോ വിഷയത്തിലും വിചാരണ കോടതിയിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കണം. അതിനാൽ, മുഴുവൻ തെളിവുകളും വിശദമായി

പരിഗണിക്കുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയും വേണം. നിശ്ചിത നിയമവ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച്, പരിഗണനാ വിഷയങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചതിന് ശേഷം വേണം കോടതി ഈ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. അപ്പീൽ കോടതി ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ്. (ഈ വിഷയത്തിൽ സുപ്രീം കോടതിയുടെ മുൻകാല വിധികൾ: സുഖ്പാൽ സിംഗ് v. കല്യാൺ സിംഗ് [AIR 1963 SC 146], ഗിരിജാനന്ദിനി ദേവി v. ബിജേന്ദ്ര നാരായൺ ചൗധരി [AIR 1967 SC 1124], ജി. അമലോർപ്പവം v. ആർ.സി. ഡയസിസ് ഓഫ് മധുരൈ [(2006) 3 SCC 224], ശിവ് കുമാർ ശർമ്മ v. സന്തോഷ് കുമാരി [(2007) 8 SCC 600], ഗണ്ണമണി അനസൂയ v. പർവതിനി അമരേന്ദ്ര ചൗധരി [(2007) 10 SCC 296 : AIR 2007 SC 2380].)"

7. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങളിൽ ഈ കോടതി സ്ഥാപിച്ച നിയമം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് XLI ചട്ടം 31 പൂർണ്ണമായും പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഒരു ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് ലഭിക്കുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു. ഹൈക്കോടതി കേസിലെ മുഴുവൻ തെളിവുകളും പുനപരിശോധിക്കുകയോ, പ്രത്യേകിച്ച് കരാർ നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള 'സന്നദ്ധത'യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ പരിഗണിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. സാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അപ്പീൽ വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതിക്ക് തിരിച്ചയക്കണമെന്ന എതിർഭാഗം അഭിഭാഷകന്റെ ആവശ്യം കോടതി

അംഗീകരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, മറ്റ് വിഷയങ്ങളിലും ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ, കേസ് ഹൈക്കോടതിക്ക് തിരിച്ചയക്കുന്നില്ല. പകരം, അപ്പീൽ അതിന്റെ മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതി തീർപ്പാക്കുന്നു.

8. ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ അന്യായവാദിയുടെ വാദം അനുസരിച്ച്, മുഴുവൻ വിലയും നൽകി ആധാരം എഴുതുന്ന സമയത്ത്, വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച് വസ്തു കൈമാറേണ്ടത് എതിർകക്ഷിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമായിരുന്നു. അന്യായവാദി അയച്ച സ്യൂട്ട് നോട്ടീസിലും, വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച ശേഷം മുഴുവൻ തുകയും വാങ്ങി ആധാരം എഴുതാൻ എതിർകക്ഷിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. കേസിലെ വാദങ്ങളും രേഖകളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാനോ, അതേപടി സ്വീകരിക്കാനോ അന്യായവാദി ഒരിക്കലും തയ്യാറായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച് വസ്തു കൈമാറണമെന്ന് അന്യായവാദി നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, കേസ് രേഖകളെയും തെളിവുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി, വിചാരണ കോടതി 'സന്നദ്ധത' എന്ന വിഷയം അന്യായവാദിക്ക് എതിരായി വിധിച്ചു. എന്നാൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ അന്യായവാദി ഒരു സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചു. വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ ആണെങ്കിൽ പോലും വസ്തുവിന്റെ ആധാരം എഴുതാൻ താൻ ഇപ്പോൾ തയ്യാറാണെന്ന് അതിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഈ സത്യവാങ്മൂലത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച്, ഹൈക്കോടതി, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ അന്യായവാദി ഇപ്പോൾ തയ്യാറായെന്ന് കണക്കാക്കുകയും തുടർന്ന്,അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണത്തിനായി സ്യൂട്ട് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയായ

ഹൈക്കോടതി സത്യവാങ്മൂലത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് സ്വീകരിച്ച നടപടി, നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. കാരണം, സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് VI ചട്ടം 17 അനുസരിച്ച്, അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാത്ത സ്ഥിതിയിലാണ് ഹൈക്കോടതി സത്യവാങ്മൂലം രേഖപ്പെടുത്തിയതും അതിൽ ആശ്രയിച്ചതും. ഇത്തരം നടപടിക്രമങ്ങൾ നിയമപ്രകാരമുള്ളതല്ല. ആദ്യ അപ്പീലുകൾ സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് വേണം തീർപ്പാക്കാൻ. ഹൈക്കോടതി ആശ്രയിച്ച അന്യായവാദി ഫയൽ ചെയ്ത സത്യവാങ്മൂലം, അന്യായത്തിലെ വാദപ്രതിവാദ രേഖകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാനും ആധാരം എഴുതാനും താൻ തയ്യാറാണെന്ന് അന്യായവാദി അന്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച്, സമാധാനപരമായി വസ്തു കൈമാറണമെന്നും ആധാരം എഴുതണം എന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യം. സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് VI ചട്ടം 17 പ്രകാരം, അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അന്യായവാദി ഒരു അപേക്ഷ നൽകണമെന്നതാണ് ശരിയായ നടപടിക്രമം. വകുപ്പ് 96-ഉം ഉത്തരവ് XLI-ഉം പ്രകാരം ആദ്യ അപ്പീലിൽ ഇത് അനുവദനീയമായിരുന്നെങ്കിൽപ്പോലും, ഈ നടപടിക്രമം പാലിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ, അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യാതെ സത്യവാങ്മൂലത്തെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നത് നിയമപരമായി അനുവദനീയമല്ല. അതുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച ഈ നടപടി അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

അന്യായത്തിലെ വസ്തുതകളും രേഖകളും വിശദമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം, വിചാരണ കോടതി അന്യായവാദിയുടെ സന്നദ്ധതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചു. കോടതി കേസ് രേഖകളും വാദങ്ങളും പരിശോധിച്ചു. അതിന്റെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ, വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാനോ ആധാരം എഴുതാനോ അന്യായവാദി തയ്യാറായിരുന്നില്ല എന്ന വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയാണെന്ന് ഈ കോടതിയും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വിചാരണ കോടതി 'സന്നദ്ധത' എന്ന വിഷയത്തിൽ അന്യായവാദിക്ക് എതിരായി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചതിന് ശേഷമാണ്, ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെ ആദ്യമായി വാടകക്കാരുൾപ്പെടെ വസ്തു വാങ്ങാൻ താൻ തയ്യാറാണെന്ന് അന്യായവാദി അറിയിച്ചത്. കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള വിധി ലഭിക്കാൻ, അന്യായവാദി താൻ 'സന്നദ്ധനാണെന്ന്' തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അന്യായവാദിക്ക് സന്നദ്ധതയില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള വിധിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് അർഹതയില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വിചാരണ കോടതി നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചത് ന്യായമാണ്.

9. അന്യായവാദി നടത്തിയ സമർപ്പണമനുസരിച്ച്, കരാർ പ്രകാരം വാടകക്കാരെ ഒഴിപ്പിച്ച്, വസ്തു കൈമാറേണ്ടത് എതിർകക്ഷിയുടെ ചുമതലയായിരുന്നു. എന്നാൽ എതിർകക്ഷി അതിൽ വീഴ്ച വരുത്തി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അന്യായവാദിക്ക് അനുകൂലമായി നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള വിധി നൽകാത്തത്, കരാറിലെ തന്റെ ഭാഗം നിറവേറ്റുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ട എതിർകക്ഷിക്ക് ഒരു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിന് അല്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് അനുകൂലമായി വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദം ശരിയായി തോന്നാമെങ്കിലും, ഒരു കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട നിർവഹണം ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ, അന്യായവാദി സന്നദ്ധനാണെന്ന് തെളിവുകളിലൂടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം. അതാണ് അത്തരം വിധി നൽകുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും

പ്രധാനപ്പെട്ട പരിഗണന.

10. വിചാരണ കോടതി ഉത്തരവിട്ടപ്രകാരം എതിർകക്ഷി, 3,60,001/- രൂപ 18% പലിശ സഹിതം തിരികെ നൽകിയില്ല എന്ന അന്യായവാദിയുടെ വാദം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, വിചാരണ കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് വളരെ വ്യക്തമാണ്. നിയമമനുസരിച്ച്, തുക തിരികെ നൽകുന്നത് വരെ 18% പലിശ നൽകാൻ എതിർകക്ഷി ബാധ്യസ്ഥനാണ്. അതിനാൽ, 18% പലിശ ലഭിച്ചതിലൂടെ അന്യായവാദിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും ശരിവെക്കുന്നതിന്, വിചാരണ കോടതി ഉത്തരവിട്ടപ്രകാരം, എതിർകക്ഷി 18% പലിശ സഹിതം ഭാഗിക വിൽപ്പനത്തുക തിരികെ നൽകാത്തത് ഒരു കാരണമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം/ഡിക്രി നടപ്പിലാക്കാൻ അന്യായവാദിക്ക് ഒരു വിധിനടത്തുനടപടി(എക്സിക്യൂഷൻ) ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യാമായിരുന്നു. കൂടാതെ, ആദ്യ/ഉത്ഭവ കേസിലെ എതിർകക്ഷിയായ അപ്പീൽവാദിക്ക് ഒരു നിർദ്ദേശം നൽകാനും കോടതി ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതായത്, കരാർ ഒപ്പിട്ട തീയതി മുതൽ തുക തിരികെ നൽകുന്ന തീയതി വരെ 18% പലിശ സഹിതം 3,60,001/- രൂപ ഇന്നുമുതൽ എട്ട് ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ തിരികെ നൽകണം.

11. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, രണ്ട് അപ്പീലുകളും വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ കേസ് നമ്പർ 94/2010-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം, വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളും

സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച്, ആദ്യ/ഉത്തവ കേസിലെ എതിർകക്ഷിയായ അപ്പീൽവാദിക്ക് ഒരു നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. കരാർ ഒപ്പിട്ട തീയതി മുതൽ തുക തിരികെ നൽകുന്ന തീയതി വരെ 18% പലിശ സഹിതം 3,60,001/- രൂപ ഇന്നുമുതൽ എട്ട് ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ തിരികെ നൽകണം. മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിധി വരെ അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്തരം അപേക്ഷകൾ ഇതിനാൽ തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കുന്നു.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു.